

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.423 van 29 juni 1999
in de zaak A. 84.840/IX-1869.**

In zake : de NV ALPRO,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ALPRO op 21 juni 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de ministeriële beslissing van 20 april 1999 "waarbij dranken op basis van plantaardige produkten zoals bijvoorbeeld soja onderworpen worden aan het normaal BTW-tarief van 21 pct en waarbij de beslissing van de Minister van Financiën van 14 december 1981 wordt ingetrokken met ingang van 1 mei 1999, zoals gewijzigd bij de beslissing van de Minister van Financiën van 29 april 1999 waarbij beslist wordt dat deze maatregel in werking treedt vanaf 1 juni 1999";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 juni 1999 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. PEETERS en G. DE WIT, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Op 25 maart 1981 dient verzoekster een dossier in bij de minister van Financiën teneinde uitsluitel te bekomen over het toepasselijke BTW-tarief op de door haar geproduceerde sojamelk.

1.2. Bij beslissing van 14 december 1981 stelt de minister van Financiën dat het product "soyamel" onderworpen wordt aan het BTW-tarief van 6 %, in afwachting van een definitieve beslissing over de tariefindeling.

1.3. Op 22 april 1999 ontvangt verzoekster een brief van de minister van Financiën gedateerd 20 april 1999 waarin haar het volgende wordt ter kennis gebracht :

"Met uitzondering van melk en melkdranken zijn dranken uitgesloten van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en diensten bij die tarieven en zijn dan ook onderworpen

aan het normaal tarief dat thans 21 pct. bedraagt, ongeacht of die dranken puur worden genuttigd dan wel worden aangelengd. Het is daarbij van geen belang of de drank als genotsmiddel wordt geconsumeerd dan wel als gezondheidsdrank.

Ik moet u dan ook melden dat dranken op basis van plantaardige producten zoals bijvoorbeeld soja onderworpen zijn aan het normaal BTW-tarief van 21 pct.

De beslissing A3/RM/CB/B/003253/E.T.38.819 d.d. 14 december 1981 van mijn voorganger wordt hierbij ingetrokken met ingang vanaf 1 mei 1999.";

Met een brief van 27 april 1999 gericht aan het ministerie van Financiën, administratie van de BTW, Registratie en Domeinen, vraagt verzoekster "zonder nadelige erkenning voor wat betreft de betwisting ten gronde" haar minstens één maand uitstel toe te kennen om alle nodige materiële aanpassingen te verrichten voor de toepassing van het nieuwe BTW-tarief.

Met een brief van 29 april 1999 laat de minister van Financiën verzoekster weten dat dit verzoek tot uitstel wordt ingewilligd en dat de ministeriële beslissing van 20 april 1999 met referte E.T. 38.819/M/V9 in werking treedt vanaf 1 juni 1999.

Bij brief van 7 mei 1999 kondigt verzoekster aan dat zij vóór 31 mei 1999 een dossier zal voorleggen ter verdediging van het BTW-tarief van 6 %.

Op 19 mei 1999 wordt een vergadering gehouden met vertegenwoordigers van verzoekster en ambtenaren van de Centrale BTW-administratie van het ministerie van Financiën. Als gevolg van die vergadering wordt aan de raadsman van verzoekster op 28 mei 1999 telefonisch medegedeeld dat de bestreden beslissing en derhalve de toepassing van het 21 % BTW-tarief voor

onbepaalde tijd zou worden opgeschort. Dit wordt volgens verzoekster mondeling bevestigd op 1 juni 1999.

Op 15 juni 1999 verneemt verzoekster telefonisch dat het dossier door het ministerie van Financiën met goedkeuring van de hiërarchie en in samenspraak met het kabinet ter ondertekening aan de minister van Financiën wordt voorgelegd. De raadsman van verzoekster stuurt hiervan een schriftelijke bevestiging aan het kabinet van de minister van Financiën.

Op 16 juni 1999 ontvangt de raadsman van verzoekster een faxbericht van het kabinet van de minister van Financiën waarbij gesteld wordt dat de aandacht van de minister wordt gevestigd op de wenselijkheid om duidelijkheid te scheppen over het BTW-tarief op sojamelk tegen het verstrijken van de termijn om een vordering in te stellen voor de Raad van State. Hieruit leidt verzoekster af dat er niet meer teruggekomen wordt op de bestreden beslissing;

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de verwerende partij als eerste exceptie inroept dat de aangevochten beslissing een individuele beslissing is die overeenkomstig artikel 569, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals aangevuld bij artikel 4 van de wet van 23 maart 1999 betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken en in werking getreden op 6 april 1999, tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van de rechtbanken van eerste aanleg;

Overwegende dat de bestreden beslissing in het tweede lid stelt dat "met uitzondering van melk en

melkdranken zijn dranken uitgesloten van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en diensten bij die tarieven en zijn dan ook onderworpen aan het normaal tarief dat thans 21 pct. bedraagt, ongeacht of die dranken puur worden genuttigd dan wel worden aangelengd. Het is daarbij van geen belang of de drank als genotsmiddel wordt geconsumeerd dan wel als gezondheidsdrank", dat in het derde lid de conclusie hierop volgt dat "dranken op basis van plantaardige producten zoals bijvoorbeeld soja onderworpen zijn aan het normaal BTW-tarief van 21 pct"; dat het tweede lid van de bestreden beslissing niets anders is dan een letterlijk hernemen van het eerste lid van de beslissing E.T. 84.818 van 6 oktober 1997, opgenomen in de 'BTW-revue n° 131/11-12/1997' onder de titel "administratieve beslissingen"; dat uit de omstandigheid dat de verwerende partij het noodzakelijk geacht heeft om die beslissing aan verzoekster in haar brief van 20 april 1999 letterlijk over te nemen alleen kan afgeleid worden dat die beslissing aan verzoekster nog niet ter kennis was gebracht; dat de formulering van die beslissing die niet verwijst naar het individualiseerbaar product van verzoekster doch naar "dranken op basis van plantaardige producten zoals soja" van algemene aard is; dat als de door de bestreden beslissing ingetrokken beslissing van 14 december 1981 toentertijd misschien alleen van toepassing kon zijn op verzoekster omdat zij als eerste en enige producente sojamelk op de markt bracht, die beslissing bezwaarlijk om die reden een individuele beslissing genoemd kan worden, zodat ook de intrekking ervan een veel meer dan individuele draagwijdte heeft; dat trouwens uit de debatten is gebleken dat de andere producenten die na verzoekster

ook met sojamelk op de markt gekomen zijn ook het verlaagde BTW-tarief toepassen voor hun product; dat tenslotte ook blijkt dat de beslissing bedoeld is voor de hele sector van de producenten van sojamelk; dat de bestreden beslissing aldus een eenzijdige administratieve beslissing is die het toepassingsgebied van een reglementaire bepaling heromschrijft en aan die heromschrijving rechtsgevolg beoogt te geven, zodat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie aanvoert dat verzoekster geen belang heeft bij de annulatie en de schorsing van de bestreden beslissing; dat zij hierbij stelt dat aangezien de bestreden beslissing een vroegere beslissing intrekt die niet in overeenstemming was met de reglementering, een annulatie of een schorsing van de tenuitvoerlegging niet zou kunnen toelaten dat het verlaagd tarief van toepassing is "daar de algemene regeling vervat in het koninklijk besluit nr. 20 dit niet toelaat";

Overwegende dat de redenering van de verwerende partij er aldus op neerkomt dat haar interpretatie van een reglementaire bepaling vanzelfsprekend is en dat die vanzelfsprekendheid bijgevolg het belang van verzoekster wegneemt; dat echter, zoals hierna zal blijken, de voorliggende betwisting in wezen gaat over de vraag of verzoekster zich met haar product al dan niet kan beroepen op een verlaagd BTW-tarief en derhalve of de bestreden beslissing al dan niet gesteund is op een juiste toepassing van de algemene regeling vervat in het koninklijk besluit nr. 20; dat die exceptie bijgevolg ook niet wordt aangenomen;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringend noodzakelijkheid.

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoekster de schending aanvoert van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, doordat de bestreden beslissing de vloeibare voedingsmiddelen op basis van soja onderwerpt aan het BTW-tarief van 21 %, terwijl in het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 de voedingsmiddelen in rubriek X, 17, van de tabel A van de bijlage bij dit koninklijk besluit onderworpen worden aan het tarief van 6 % ; dat zij hierbij toelicht dat het verlaagde BTW-tarief van 6 % specifiek is ingevoerd ten aanzien van leveringen van eerste levensbehoeften, dat die notie uitdrukkelijk opgenomen was in de oorspronkelijke tekst van artikel 37 van het BTW-Wetboek en dat het de wil van de wetgever was om alle voedingsmiddelen aan dit verlaagde tarief te onderwerpen, aangezien de aankoop van deze goederen 30 % uitmaakt van een gemiddeld gezinsbudget; dat die redenering ook wordt

gevolgd in het genoemde koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970; dat in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt voorgehouden sojamelk wel degelijk beschouwd moet worden als een voedingsmiddel en niet als een drank in de zin van rubriek X, 17, van tabel A van de bijlage bij het genoemde koninklijk besluit, gelet op de samenstelling, de voedingswaarde, de eigenschappen en de gebruiksmogelijkheden ervan; dat verzoekster te dezen uiteenzet dat sojamelk "net zoals andere voedingsmiddelen de voornaamste bouwstenen voor het lichaam, waaronder eiwitten en vetten (bevat)" en dat "hier-tegenover de 'dranken' (frisdranken) (staan) die vaak alleen maar uit suikers bestaan"; dat "voedingsmiddelen worden gekenmerkt door de gezamenlijke aanwezigheid van eiwitten, vetten, koolhydraten, water, mineralen en voedingsvezels"; dat "de samenstelling varieert van produkt tot produkt, maar de verschillende bestanddelen (...) steeds samen aanwezig (zijn)" en dat "hierin voedingsmiddelen en dranken (verschillen)"; dat dranken volgens verzoekster immers enkel water bevatten waaraan onder de vorm van suikers koolhydraten worden toegevoegd en nooit eiwitten en vetten en dat de aanwezigheid van eiwitten en vetten "bijgevolg het demarcatie criterium" is "om te bepalen wat als voedingsmiddel moet worden beschouwd"; dat sojamelk volgens verzoekster voldoet aan dit criterium; dat in tegenstelling tot dranken maar overeenkomstig de kwalificatie als voedingsmiddel, sojamelk niet gebruikt wordt als dorstlesser gelet op de samenstelling ervan en ook het hele jaar door gebruikt wordt en aldus niet seizoensgebonden is en dat sojamelk ook een "basisprodukt (vormt) voor de bereiding van andere voedingsmiddelen, waaronder puree, pudding, pannenkoeken, gebak, ijs, etc.";

3.3. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 een lijst geeft met de producten die onderworpen zijn aan het verlaagd tarief van 6 %, dat die tabel in fine van rubriek X een bepaling bevat die uitdrukkelijk alle dranken uitsluit van het verlaagd tarief, dat zij als voorbeeld aanhaalt dat koffiebonen onder het 6 % tarief vallen, terwijl klaargemaakte koffie als drank uitgesloten is en groenten onder het verlaagd tarief terwijl groentesappen met het normale tarief belast worden; dat sojadrink volgens haar "een drank (is) die in fine van rubriek X beoogd wordt" en dat verzoekster trouwens haar product aan de consument voorstelt als "drank op basis van soja", zodat in dit opzicht de bestreden beslissing zeker niet in strijd is met het koninklijk besluit nr. 20; dat verzoekster uit de vergelijking van sojamelk met gewone melk en melkdranken ten onrechte meent te mogen besluiten dat ook voor sojamelk een verlaagd tarief van toepassing is, dat melk en melkdranken echter uitdrukkelijk opgenomen zijn in de tabel A van het koninklijk besluit nr. 20, rubriek IV, en aan het verlaagd BTW-tarief van 6 % worden belast terwijl sojadrink of andere dranken in geen andere rubriek van bedoelde tabel A vermeld worden; dat in rubriek X van het koninklijk besluit nr. 20 dranken worden uitgesloten van het verlaagd tarief zonder dat er bijkomende voorwaarden worden opgenomen om een product als drank te kunnen beschouwen en dat dit wordt geïllustreerd door de in de uitsluiting van bedoelde rubriek X opgenomen voorbeelden als: "daaronder begrepen koffie, thee, cichorei en dergelijke, de vruchtesappen en groentesappen, de minerale waters in flessen, de melkdranken bedoeld in rubriek IV, cijfer 1"; dat de samenstelling, de aanwezigheid van eiwitten en vetten,

de mogelijkheid om het product te gebruiken als dorst-
lessen, het feit dat de drank ook gebruikt wordt voor de
bereiding van andere voedingsmiddelen en het al dan niet
seizoensgebonden karakter van de consumptie of be-
schikbaarheid dan ook niet relevant zijn om uit te maken
of er al dan niet sprake is van een drank in de zin van
rubriek X van het koninklijk besluit nr. 20;

Overwegende dat de vraag is of het product
sojamelk een product is voor menselijke consumptie die
geen drank is in de zin van rubriek X, 17, van tabel A
van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van
20 juli 1970; dat de verwerende partij in het opschrift
van haar beslissing van 6 oktober 1997, nr. E.T. 84.818
ook de woorden "vloeibare voedingsproducten" gebruikt en
derhalve zelf blijkt te aanvaarden dat voedingsmiddelen
niet alleen vast maar ook vloeibaar kunnen zijn; dat de
uiteenzetting van verzoekster voldoende overtuigings-
kracht bezit om aan te nemen dat sojamelk noch een
genotsmiddel en noch een gezondheidsdrank is, doch een
voedingsmiddel in de zin van een product voor menselijke
consumptie die niet genoemd is in tabel A, rubriek X,
1 tot 16, van de bijlage bij het koninklijk besluit
nr. 20 van 20 juli 1970; dat aan de vermelding "drank op
basis van soja" zoals verzoekster haar product voorstelt
geen andere betekenis mag gegeven worden dan een loutere
voorlichting van de consument; dat het middel derhalve
ernstig is;

Overwegende dat met betrekking tot de derde
voorwaarde verzoekster aanvoert dat de onmiddellijke
BTW-verhoging van 6 % naar 21 % leidt tot een stijging
van de gemiddelde verkoopprijs van sojamelk aan de
consument van 50 frank per liter tot 57,5 frank per
liter; dat die prijsstijging zal leiden tot een ernstig

en definitief verlies van het marktaandeel van sojamelk en hierdoor ernstige gevolgen zal hebben voor het personeel van verzoekster en voor de introductie van haar nieuwe producten op de Belgische markt, hetgeen een onherstelbare weerslag zal hebben op de marktpositie van verzoekster als Europees marktleider en als de nummer twee op wereldvlak op het gebied van sojamelk; dat zij ook van oordeel is dat "plotse en ondoordachte maatregelen in de sector van de voedingsprodukten bijzonder zware gevolgen hebben voor de economie en voor de leefbaarheid van de producerende bedrijven, zoals blijkt uit de aanpak van de dioxinecrisis"; dat zij hierbij uiteenzet dat zij jaarlijks 8 miljoen liter sojamelk voor de Belgische markt produceert en dat die hoeveelheid jaarlijks toeneemt met 20 %; dat het aandeel van de ALPRO-sojamelk 2 % bedraagt van de markt als men enkel rekening houdt met de markt voor halfvolle melk, die in samenstelling het meest overeenstemt met sojamelk en dat door de verhoging van het BTW-tarief voor de sojamelk zeker een daling van de verkoop met 10 % te verwachten is die zal resulteren in een ernstig en definitief verlies van marktaandeel van de sojamelk dat zo moeilijk werd opgebouwd na een jarenlange investering in de toekomst; dat een vermindering van de aankopen en de rotatie van de producten in de grootwarenhuizen de rendabiliteit per vierkante meter schapruimte bij de grootwarenhuizen zal verminderen zodat die warenhuizen de schapruimte voor sojamelk zullen beperken tot een minimum, wat de daling van het marktaandeel nog verder in de hand zal werken en de verkoop van sojaproducten in een negatieve spiraal terecht zal komen, die bijzonder moeilijk omkeerbaar is; dat die negatieve spiraal volgens verzoekster onherstelbare schade teweegbrengt; dat een daling van de verkoop met 10 % ook zal leiden tot het ontslag van gespecialiseerd personeel van

verzoekster en dat in het geval van een latere annulatie het bijzonder moeilijk en wellicht onmogelijk zal zijn om dergelijke geschoolde medewerkers op korte termijn terug aan te werven, dat verzoekster hierbij verwijst naar het algemeen tekort aan geschoolde arbeiders op de arbeidsmarkt, voornamelijk in West-Vlaanderen, waar het bedrijf van verzoekster gelegen is; dat zij ook betoogt dat zij thans Europees marktleider is en nummer twee op wereldvlak op het gebied van sojaproducten en dat de Belgische markt haar thuismarkt is waar zij het sterkst is ten opzichte van haar concurrenten; dat zij haar nieuwe producten dan ook voor het eerst op de Belgische markt aanbiedt, alvorens in andere landen de concurrentiestrijd aan te gaan; dat de omzetsdaling ten gevolge van de bestreden beslissing de rendabiliteit van de producten van verzoekster en haar imago bij de groot-distributie zal ondermijnen en aldus de introductie van nieuwe producten voor lange tijd ernstig bemoeilijkt zal worden; dat een annulatie van de bestreden beslissing die schade niet teniet kan doen aangezien verzoekster het gevaar loopt haar positie als Europees marktleider en als nummer twee op wereldvlak te verliezen en dat "zulk een nadeel (...) niet door een loutere financiële vergoeding hersteld kan worden";

Overwegende dat de verwerende partij hierop opmerkt dat de vernietiging of de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, voor zover dit zou meebrengen dat verzoekster sojamelk op de Belgische markt kan brengen onder het verlaagd tarief, aan verzoekster een onrechtmatig voordeel zou opleveren tegenover de andere aanbieders van sojamelk op de Belgische markt die er wel toe gehouden zijn het normale BTW-tarief toe te passen; dat zij ook meent dat verzoekster geen concrete gegevens voorlegt waaruit zou

blijken dat een prijsstijging van 50 frank per liter naar 57,5 frank een daling van de verkoop met 10 % zal meebrengen, dat dit enkel kan betekenen dat de normale jaarlijkse aangroei van de productie met 20 % zou afgezwakt worden en geen effectieve daling van de bestaande omzet inhoudt; dat veeleer aangenomen moet worden dat de weerslag van de bestreden beslissing geringer zal zijn dan door verzoekster wordt voorgesteld; dat de door verzoekster vermelde prijzen voor koemelk (19 BEF tot 34 BEF voor biologische melk, inclusief BTW) erop lijken te wijzen dat sojamelk (50 BEF) gekocht wordt door een cliënteel voor wie niet zozeer de prijs maar de specificiteit van het product doorslaggevend is; dat verzoekster dan ook geen indicatie geeft over de hoeveelheid sojamelk die in België door de consument gekocht wordt (totaal geproduceerde hoeveelheid verminderd met uitvoer en de in andere bereidingen gebruikte hoeveelheid), zodat zelfs geen gegevens voorhanden zijn om de omvang van het door verzoekster beweerde nadeel concreet te beoordelen; dat bij gebrek aan andersluidende gegevens, de omvang van de productie van verzoekster niet toelaat om te veronderstellen dat de gevolgen van de bestreden maatregel, zelfs al zou de omzet niet in dezelfde mate toenemen als verwacht, wellicht enkel een louter pecuniaire, dus herstelbare, impact zullen hebben, en de leefbaarheid laat staan het voortbestaan van verzoekster niet ernstig in gevaar brengen; dat het ontslag zoals de geschatte omzetsdaling een loutere veronderstelling is en mede gelet op de omvang van de productie van verzoekster, ook louter speculatief is; dat verzoekster bovendien geen gegevens aanbrengt die erop zouden wijzen dat haar werknemers bijzonder geschoold moeten zijn noch dat zij in de toekomst geen werknemers meer zou kunnen aantrekken op de arbeidsmarkt; dat aangezien sojaproducten

op de Belgische markt aan dezelfde BTW-tarieven onderworpen zijn verzoekster niet duidelijk maakt hoe een wijziging in het BTW-tarief op sojaproducten haar concurrentiepositie tegenover de andere soja-aanbieders op de Belgische markt zou benadelen; dat zij evenmin duidelijk maakt hoe het Belgische BTW-tarief van invloed kan zijn op haar positie op Europees of mondiaal niveau;

Overwegende dat de verhoging van het BTW-tarief van 6 % naar 21 % onmiskenbaar een aanmerkelijke wijziging betekent van de prijs van de sojamelk die aan de consument aangerekend wordt, dat alhoewel dit niet als zodanig met precisie kan becijferd worden toch in redelijkheid moet aangenomen worden dat het rechtstreekse gevolg van die prijsverhoging in de gegeven omstandigheden en zonder dat zulk een prijsverhoging beantwoordt aan kwaliteitsverbetering, een wijziging in het koopgedrag van de consument zal teweegbrengen; dat dit gewijzigde koopgedrag onvermijdelijk moet gekoppeld worden aan een daling van de verkoopcijfers; dat verzoekster, in strijd met wat de verwerende partij betoogt, niet de instandhouding van haar concurrentiepositie en marktaandeel tegenover andere soja-aanbieders beoogt, doch haar aandeel op de melkmarkt in het algemeen; dat verzoekster alzo terecht kan vrezen dat haar moeizaam opgebouwd marktaandeel, als gevolg van het reeds bestaande groot prijsverschil met de dierlijke melk die volgens haar alleen voortvloeit uit een subsidiëeringsstrategie, in de algemene sector van de melk verloren zal gaan; dat het marktaandeel in dat deel van de voedingssector zeer gevoelig lijkt; dat het verlies van zelfs een deel van dat marktaandeel en de rechtstreekse gevolgen ervan aldus voor verzoekster een nadeel opleveren en dat de ernst van het hiervoor besproken middel mede de ernst bepaalt van de moeilijke

herstelbaarheid van dat nadeel; dat derhalve ook aan de vereiste omtrent een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan;

Overwegende dat verzoekster met betrekking tot de eerste voorwaarde aanvoert dat zij gelet op de besprekingen die volgden op de kennisgeving van de ministeriële beslissing van 20 april 1999, zij er op mocht vertrouwen dat zij op korte termijn de officiële bevestiging zou krijgen van een akkoord; dat zij op 15 juni 1999 telefonisch vernam dat het dossier door het ministerie van Financiën met goedkeuring van de hiërarchie en in samenspraak met het verantwoordelijke kabinet aan de minister van Financiën werd voorgelegd; dat zij tenslotte moest vernemen dat de bestreden beslissing niet zou worden ingetrokken of opgeschort; dat zij voorts betoogt dat haar geenszins verweten kan worden dat zij getalmd heeft vooraleer een vordering in te stellen; dat zij ook aanvoert dat het instellen van een vordering op een eerder tijdstip wellicht tot een negatief resultaat zou hebben geleid in de onderhandelingen met het ministerie en dat alleen de procedure van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid thans nog van aard is om de realisatie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verhinderen; dat de bestreden beslissing immers in werking treedt op 1 juni 1999 en een gewone schorsingsprocedure enkele maanden in beslag neemt, terwijl intussen rechtsonzekerheid bestaat over het BTW-tarief op sommige sojaproducten; dat indien zij het BTW-tarief van 21 % toepast, onmiddellijk het door haar aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich zal realiseren: het ernstig verlies van marktaandeel, de negatieve spiraal waarin de verkoop van sojaproducten terechtkomt, de noodzaak om gespecialiseerde personeelsleden af te danken en de

problemen bij het lanceren van nieuwe producten; dat het enige alternatief erin bestaat om verder het BTW-tarief van 6 % te blijven aanrekenen, dat het evenwel onmogelijk zal zijn om van de individuele consumenten van sojaproducten in voorkomend geval de eventuele niet-aangerekende BTW-verhoging achteraf te vorderen; dat dit voor gevolg heeft dat, bij gebrek aan een vernietigingsarrest, de BTW-administratie een bijkomende vordering op verzoekster zou hebben ten belope van 15 % van de omzet aan sojaproducten; dat de uitvoering van zulke vordering onherstelbare schade zou toebrengen aan verzoekster en de leefbaarheid van de vennootschap in het gedrang kan brengen; dat bijgevolg alleen een vordering op grond van dringende noodzakelijkheid volgens haar tijdig uitsluitel kan brengen;

Overwegende dat de verwerende partij hier-
tegen inbrengt dat verzoekster aanvankelijk vroeg om de uitvoering van de beslissing één maand te mogen uitstellen en dat die vraag werd ingewilligd; dat zij op eigen initiatief gepoogd heeft om een tariefwijziging en minstens de verdere opschorting van de bestreden beslissing te bekomen; dat die pogingen niet resulteerden in een nieuwe beslissing; dat de bestreden beslissing duidelijk is, terwijl verzoekster zichzelf in tijdnood heeft gebracht door de poging om de bestreden beslissing vooralsnog te wijzigen of verder te laten opschorten en niet de nodige maatregelen te nemen om de uitvoering van de beslissing voor te bereiden; dat zij er kennelijk geen rekening mee heeft gehouden dat de door haar ondernomen poging niet zou resulteren in een voor haar gunstige beslissing en derhalve zelf aan de oorzaak ligt van de tijdnood om de bestreden beslissing uit te voeren; dat ook de impact van de bestreden maatregel eerder beperkt lijkt te zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid, feiten en gegevens door verzoekster aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moet maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst; dat aldus die voorwaarde gekoppeld moet worden aan het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel; dat zoals hiervoor reeds besproken het verlies van het marktaandeel en de gevolgen ervan als resultante van een onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing dreigen op te treden van zodra de verhoging van het BTW-tarief van 6 % naar 21 % aan de consument wordt doorgerekend; dat door de verwerende partij ook niet wordt tegengesproken datgene wat verzoekster aanhaalt met betrekking tot een geplande - en beloofde - opschorting "sine die" van de bestreden beslissing, zodat verzoekster redelijkerwijze er mocht van uitgaan geen onmiddellijke maatregelen te moeten treffen; dat zij derhalve ernstige pogingen heeft ondernomen om de zaak te regelen en dat de gevoerde onderhandelingen aanvankelijk tot een resultaat leken te kunnen leiden; dat in die bijzondere omstandigheden haar niet zou kunnen verweten worden dat zij te lang gewacht

heeft om een vordering in te leiden, zodat een behandeling van de zaak bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoord is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 20 april 1999, aan de NV ALPRO ter kennis gebracht op 22 april 1999, van de minister van Financiën "waarbij dranken op basis van plantaardige produkten zoals bijvoorbeeld soja onderworpen worden aan het normaal BTW-tarief van 21 pct en waarbij de beslissing van de Minister van Financiën van 14 december 1981 wordt ingetrokken met ingang van 1 mei 1999, zoals gewijzigd bij de beslissing van de Minister van Financiën van 29 april 1999 waarbij beslist wordt dat deze maatregel in werking treedt vanaf 1 juni 1999".

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni
1900 negenennegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.